

بە رېگەۋەبوون، سەركېشىيى و مەيلىخووزيانەي «ئارتۇر رامبۇ» يە

«لەم چاوترووكانەدا ھەرچەندى
لە توانامدا ھەيە ۋادەكەم كە بېزم
لى بكرىتەۋە. بۇچى؟ دەمەۋىت بېم
بە شاعىر، كارىش بۇ ئەۋە دەكەم
بىزەۋەرتىر بېم» لە نامەي (بۇ جۇرچ
ئىزامبار ۱۳ى ماى ۱۸۷۱)

ئەمىرۇ كەمتازۇر خويىنەر شەبەنگىك
لە ئاشنايەتتىي لەگەل رامبۇدا ھەيە.
بۇيە گەرەكە ھەلۋەستەي ئىمەش
دەربارەي ئەۋ نامەيە بىت، كە
رامبۇ لە ۱۵ى نىسانى ۱۸۷۱بۇ پاول
دىمىنى ناردوۋە، كە ئەۋ نامەيەيش لە
«نامەكانى رۋانىۋانىك و مەرگ» دا
ھەيە، كە لە ۲۰۰۷ لەلايەن ھەندىرېن
لە سوېدىيىيەۋە ۋەرگىرېدراۋەتە
سەر زمانى كوردىي. سەربارى
ئەمەش ھەۋلەدەدەين بۇ بەرھەمى
«ۋەرزىك لە دۆزەخ» - لە ۋەرگىرېانى
ئەحمەدى مەلا- بگەپىنەۋە و
ھەندىك لە ئايدىكانى بترنجىتېنە نىۋ
ئەم نووسىنەۋە. ئەگەر رۋانىۋانىش
(رامبۇ) دەستى نەخستبا بىنەقاقامان،
لە خواستماندا نەبوو ئەم نووسىنە،
ژيان و ناسكردنى ئارتۇر رامبۇ

سۆران مەھسەدە سورە

پېشكەشە بە ھەندىرېن
ۋەرگىرې نامەكانى
«رۋانىۋانىك و مەرگ»

بگريته خوڻي. ئاخو ئەمە لە کران بەدەر نىيە، بەتايبەت ئەگەر کار لەسەر نامە بکريت! ھەرچونىک بىت نيو نيشانە کەش زىتر ھەلگري چونيەتى ژيان و سەرھەلگرتنيەتى، بەلام ئەمە ھەموويان بەيەكەو، رەنگدانەوھن لە شيعرى رامبوڊا.

ئەز، پەرتووكى «نامەكانى روانىنوانىك و مەرگ» م لە سالى ۲۰۱۱دا خویندبوو، لى ئەوھى ھاندەر بوو بۇ نووسين؛ بەتايبەت دەربارەى ئەم نامەيە (بۇ پاول ديميني)، بۇ قانەى رەخنەى پراكتيكي دەگەرپتەو، كە ئەو كاتەى لە قۇناغى چوارەمى بەشى كوردىي - زانستگەى سۆراندا دەمخويند. ھەلبەت ئەوھى گەرەكە لىرەدا بگوتريت، ئەوھى؛ كە ئەم قانەيە بەرى من بگەمە دوا قۇناغى خویندەم، ھەرگيز وەتۆ بەم شيوھىەى، كە مامۆستاكەم گرینگى پىدا و تىكرای بوونمى لە دۇخىكى خۇخواردنەو، مكوورنەبوو و كەمتەرخەمىيەو ھە بۆ كارايى وەرچەرخانە، بە بايەخ و گرینگ لىي نەتۆردرابوو.

باش بىرمە، سەرەتاي مانگى سىي ۲۰۱۵ مامۆستاكەم دوو لە نامەكانى بۆ (جۆرچ ئىزامبار و پاول ديميني)ى كرد بە ئەركى دواى پشوومان، كە وتارىك دەربارەى ھەرتك لە نامەكان بنووسين، ھەلبەت بۆ من ئەرك بوو و بۆ كۆى خویندكارانى تر، ھەم مامۆستا و ھەم ئەركەكانى - كە ئەو لە خەمخورىي و زىتر تىگەراندنەوھى رووحيكى ھۇشيارانە- بۆيان بووبوو بەلاى لابلە، بارگرانيي و بەردى سىزىف. وەنەبىت ئەز سىزىفاسا بەردەكە تا تروپىك بىەم، لى ھەمىشە لەو سالى خویندەمدا، نەك سالانى پىشتەر، مكووربوون و كارکردنم زىتر تىدا فراژا. بۆيەشە ئەم نووسينە، كە ئىستە تۆى خوینەر دەخوينىتەو، لە خەمورىي ئەم مامۆستايە ھاتووتە بوون و پىشكەشى ئەويش كراو.

ئەم نامەيە دەكرىت بىتە مانيفىستۆيەك بۆ بوئىژ، شاعىر و ھونەرماندانى كورد، لە ھەرلەى ئەوھى دەكرىت زىتر لە ھەر گۆقار و پەرتووكيكي رەخنەيى كوردىي، كاريگەرييەكى قول دروست بكات، چون چەقبەستوويى ويژە و ھونەرى كوردىي ئەمپرو و وابەستەبوونى بە بازار، شاگەشكەبوون بە رابردوى

ویژە، تووشی نه خووشی ناسراو بوونی کردوون، یه کدیته وه له گه‌ل قسه‌ی رامبو که ده‌لیت: «زۆر کهس به‌دوای ئەوه ده‌گه‌رین که ژیان بکه‌نه به‌ر پاشماوه کۆنینه‌کان» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۰}. ئاخۆ گه‌لو ئەو دۆخه‌ درێژخایه‌نه‌ی، که رامبو نامه‌که‌ی له‌دژ دهنوسیت، هه‌مان ئەو دۆخه‌ بارگرانه‌ نییه، که ئەم‌رو ئیتمه‌ تێداین؟ بو دهر بازبوون له‌م دۆخه‌ که‌ر و گرتوو‌ه‌ش پێویست به‌ بیزهاتنه‌وه، تاوان و سووکته‌ماشاگردن هه‌یه، چون مرۆف بو په‌رینه‌وه به‌ دۆزه‌خدا، گه‌ره‌که به‌ ئایدیای روانینوان رووحی ئارامگر کردبێ تا سه‌رتاپای نه‌سووتیت، له‌کوێ مرۆف/شاعیری ده‌سته و دووعا دکاره له‌به‌رده‌می خوێ دووربکه‌ویتته‌وه، له‌ کاتیکدا مناره‌ خه‌ونی ئەم تاکه‌ دهرسکینی و نوێژه‌میگه‌ل سه‌رمایه‌ی رووحی ئەم شاعیر؛ (هه‌لبه‌ت شاعیر به‌ دهربرینی باو)ه‌یه، مه‌گه‌ر هه‌ر ئەوه نییه ژیان و ئاقیبه‌تیکی باشی هه‌یه و له‌ دووماهیشدا هه‌چی پێنیه‌ تا بیخاته دۆزه‌خه‌وه و خووشی نه‌سووتیت!

ده‌کرێ بپرسین بۆچی شاعیربوونی هه‌ریه‌کتیک له‌مانه‌ (شیرکو بیکه‌س، جگه‌رخوین، قه‌دریجان، عه‌بدو‌ل‌لا په‌شیو، له‌تیف هه‌لمه‌ت، قوبادی جه‌لیزاده، ریبوار سیوه‌یلی، هاشم سه‌راج، دلاوه‌ر قه‌ره‌داخیی، جه‌مال غه‌مبار، پۆژه‌له‌بجه‌یی و لازو... تاد) شاعیربوونیان له‌ ئاماده‌یی خوێاندابوو/دایه‌ له‌نیو کۆمه‌ل، پووتتر له‌نیو بازاری چه‌پله‌ و پیرچییه‌تی، که‌ دوای مه‌رگی هه‌ر یه‌کتیک له‌مانه‌ و ئەوانه‌ی به‌دوای ئەوانی تردا مالاوایی ده‌که‌ن، هه‌ر زوو ئاگره‌که‌یان کوژاوه‌ته‌وه و ده‌کوژیتته‌وه. ئەوه‌ی ئەمانه‌شی کرده‌ ناوه‌ داهینه‌ر و شاعیری مه‌زن، په‌راویزی په‌خنه‌سازیی کوردیی، نه‌رسکاویی خوینه‌ر و ناوه‌شیاری له‌ په‌خنه‌ و خوته‌ریگرتن بووه‌ له‌ چیه‌تی شیع‌ر و خو سه‌رقاگردنی بووه‌ بو بازارگه‌رمیی رۆمان و ده‌مه‌له‌باغیی میدیا. ئەم بازارگه‌رمییه‌ش وایکرد، له‌دوای دووه‌زاره‌کانیشه‌وه، بازاری به‌ناو شیع‌ر و شاعیر گه‌رمتر ببیت، که‌ رسته‌یه‌که‌ دهره‌ستی وه‌سفکردنی بیت ئەوه‌یه، که‌ تیکرا بوون به؛ گه‌نه‌ی مه‌راق به‌نیو گه‌لی ژندا.

رامبو سهره تا وهها به غرووره وه بو پاول دیمینی دنوسیت:
 «بریارم داوه وانیهکت له ئەدهبی تازهدا پبیلیم» {رامبو. ۲۰۰۷;
 ۱۹} ئەم کاتیگوریه دوانهیییه. چونکه هیچ شتیکی تازه و نۆی
 ناپشکویت، ئەگەر وهرچهرخان نه بیته له پیشهخۆی، بویه شه
 قانهی خۆی له کهوناراه دهستپیدهکات، که رهخنهگرتنه له وێژه
 و هونهری کهونارا و بهری، ئەوجا روانینخوازییه کهی خۆی بو
 داهاتوی شیعر دهخاته روو. بویهش له گریک و هونهرانی گریکه وه
 دهستپیدهکات، چونکه خۆی گوتهنی «هه موو شیعی کۆنینه
 ده پزینه نیو گریکه وه» {رامبو. ۲۰۱۷؛ ۱۹}، که زیتر په خشانیان
 به شیعر کردوو و دوو ههزار سالیشه درێژهی پیده دریت،
 دهیجون، کاوێژی دهکهنه وه، به لام نایتفیننه وه. هه ر دوای ئەمه
 هه لسه نگاندنیکی رهخنه یی برووسکه ئاساش دهرباره ی رهخنه و
 نووسه ره که له که کارانی کتیب دوای گریک لیده دات و رۆمانتیک
 دهخاته بهر توانجی رهخنه ی خویه وه، چونکه «رۆمانتیک هه رگیز
 به یه کسان هه لسه نگیتراره» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۰} ئاوها رامبو
 زیتانه سه یرده کات؛ ورد ده بیته وه، لامل ده بیته و رهخنه ی ئەوه
 ده گریته، که «مرۆف هه رگیز کاری له گه ل خویدا نه کردوو.
 چونکه هیشتان نه له خه و بیدار بووه ته وه و نه خه وی گه ورهش
 باوه شی پیدا کردوو» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۰} رامبو به چاویکی زیخ
 له ئەده بیات، بوێژ و داهینه رانی به ریی راده مینیت و روانینه کانی
 خۆی له مه ر شیعر و شاعیران دهرده بریت و جهخت له سه ر ئەوه
 ده کاته وه، که شاعیر بوون، یان نووسه ر، ده بیته شاره زایی به ده ست
 بینیت دهرباره ی خودی خۆی و دواتریش کاری ئەوه بیته بیت
 به روانینوان، «مه به ستم ئەوه یه که مرۆ ده بی «روانینوان» ی
 ئەودو بیت، واته خۆی بکا به «روانینوان» ی ئەودو» {رامبو.
 ۲۰۰۷؛ ۲۱}

شاعیر بوون، له دیدگه ی رامبو وه له ئەشکه نجه و خۆئازاردان،
 که هه میشه خۆکوشتنیکی سه رکیشانه بو ریکردن و دیوانه بوون
 له گۆریدایه، خۆکوشتنیک ئالووده بوو به «ئازادی ئازاد» (۱)،
 بیزارو له هه دادانی ژیانیک، که مرۆفگه ل خواز یاریه تی بیه ژمار

قهوانه که ی لیداته وه، بۆیه په یامیکه، که ژیانیکی بهخته وه رانه به شاعیر رهوا نابینیت و لای رامبو لای لیناکریتته وه؛ هه رچی ئەوه ییش، که له سه ره تایی خو خه ملاندنی خویدایه ده بیت تف بکاته پیشه ننگه کانی پیش خوئی، چونکه ریگه بو ئەو سه ره تاییه و «یه که م کاری نووسه ره ئەوه ییه، که به باش و به ته وای شاره زایی سه به رته به خودی خوئی به ده ست بینئ: پیویسته خودی خوئی پاکر بکاته وه و بیخاته به ردهستی خویه وه، لئی بکوئیتته وه، تاقی بکاته وه، فییری بیئ، که چاک شاره زایی سه به رته به و خوده په یدا کرد، جا ده ست به چاندنی ده کا...» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۱}

شاعیر له لای رامبو، واته چاره ره شیبی و تلانه وه، ئاواره یی و بیمالبوون، ئەمهش شاعیر به بیزه وه ربوون و رقه ستووربوون، دوو گیان ده کات و مندالیکی نوئی ده خاته پزدانیه وه، مندالیک بو ئەوه یی «له سه ره زهوییه جه ژنی له دایکبوون بنرخینئ» {ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸؛ ۷۲}. مندالیک هه ره له به ره به یانی میژوو وه چاوان ده تروو کینئ و ده یه وئ مروف له ویستیکی پۆلایین بو خو پچراندن له و ته نافه یی به ئاسمانه وه شه ته کدراوه و هه لمان بکیشیت، پییه کانمان له زهوییه مه حرپوم بکات و زهوییه له نائاماده یی نسرمی شاعیر به کوشته بدات؛ ئەوه مندال/شاعیر بکات/بیت به روانینوان.

پرسیاری روانینوان ئەوه ییه ئاخو ئیمه ده بی هه ر رابمینیین و خه فه بین؟ له کاتی کدا مروف ده بی پیداکر بی له وه ی، که هه ساره ی تریش بدوژیتته وه تاسه ی به زهوییه نه شکیت، چونکه تینو وه، تینووش/روانینوان به چاوه کانی خو راسا قوولایی زهوییه ده قلیشینئ. ئەمه تا ئەو ده مه ی، که جادوو هه که به ری نه داوه، یان هوراس گوته نی شاعیر «شینته، وه ک ورچ وایه...» {هوراس، ۲۰۰۲، ۴۲}؛ وای له و جه نگی، که دواتر رووده دات و ورچه که قه فه زه که ده شکینیت. شاعیر بو ئاگری دووریی ئەم جه نگی و ئاژاوه یه یه؛ که له ژیر هه تاوی خوئی ده روات و گه رمایی ناوه وه ییش هه ره له و جه نگی وه رده گری، که رامبو وه ک نموونه یه ک، هه ره ده ناویدا له دایکبوو و مرد.

رامبو تینووی رچه، کازیوه، مهودا ئافراندن، ههتاو و بهربهیان بوو. نهدهحه جما، ریکردن حهوانهوهی بوو؛ «ترسم له زستانیشه چونکه وهرزی حهوانهوهیه.» {ئارتور رامبو. ۲۰۱۸؛ ۷۴}. ئهوجا پشووی له نیو شیعریشدا، کۆچیکی بهردهوام و بیپشوو بوو. بیپشوووی له شیعریدا گه یاندیه خۆنه بانکردنی بهردهوامبوون له که له که کردنی نووسینی شیعر؛ که له نامهیه دا رهخنه لهم خووه دهگریت، بویه ههر زوو له مهش یاخی ده بیت. چوون دهیه ویت خوی به شتیکی تریش کامل بکاته وه، «کامل بووبووم بو له ناوچوون» {ئارتور رامبو. ۲۰۱۸؛ ۶۳}. کاملبوونیشی له شیعر، دهستبهرداربوون و فترکردن له شیعر و ژانیکی شاعیرانه نه بوو، به لکو وهک گوتمان له که له که کردنی نووسینی شیعر دا بوو. له کۆچهریی و پیه لهینانیشدا گه یاندیه قاجبرینه وه و هه مه رگیکی شاعیرانه. بویهش له چاوه شینه کانی رامبو دا: هه میسه کوناشکردنی ژیان و جهستهی شاعیر له ریگه ی رمیکه وه بووه ته چاره نووس. چاره نووس بارته قای چاوانیک، که پرن له نیگه رانیی. رامبو نه ده رگه شکینه، نه له په نجه ره کانی شه وه بو مان دیته ژووره وه، به لکو ئه و له گه واله هوری سه ربزیوی وشه دا، که «ههر وشه یهک بو خوی هزریکه» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۲} له کلاور و چنه کانه وه داده گرمینی، نهک سه ره تاتکی بکات. ههر زووش ماموستایه کی ده رباره ی گوتوویه تی: «تا بلئی زیره که، خه نده یهک و چاویکی پیوه یه، که به دلم نین. ئاکامه که ی خراب ده بیت.» {پول فیلین. ۲۰۱۷؛ ۱۰۰} وهک گوته که ی پلاتون هاتیتته دی، «لا سایکردنه وه په یوه ندی به به شتیکی ده روونه وه هه یه. ئه و به شهش هوش نییه. نزیکبوونه وه له م به شه ئاکامیکی چاکی نییه.» {ئه فلاتون. ۲۰۰۹؛ ۳۳۱}. ئاکامی رامبو شهر ده رچوو، ئه و خوی ناخی خوی پاکژ کردبووه وه و سازاندبووی. ده با ئه م په ره گرافه ی نامه که بخوینینه وه:

«شاعیر به هوی ئاگایی هوش له ده ستدانیکی دریژخایه نی هه مه لایه نه وه خوی ده کا به «روانینوان» یکی ئه و دیو. به ئاره زووی خوی به دوا ی هه موو شیوه یه کی خوشه ویستی، ئازار چه شتن،

دیوانه‌یی، هرچی ژه‌هره‌کانی ناخی خوئی هه‌یه ده‌سووتینی هه‌تا ته‌نیا گه‌وه‌ره‌که‌ی به‌یلته‌وه، ئەوه ئەشکه‌نجه‌کیشانیکی له‌ نووسین به‌ده‌ره که باوه‌رکردنیکی له‌ وزه‌ی مرۆف بالاتر ده‌خوازئ، ئەوه‌یه ده‌یکا به‌ نه‌خۆشترین که‌س له‌ که‌سه نه‌خۆشه‌کان، گه‌وره‌ترین تاوانبار، نه‌فره‌تلیکراوترین که‌س له‌ که‌سه نه‌فره‌تلیکراوه‌کان، به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا ئەوه‌یه که‌ ده‌یکا به‌و که‌سه‌ی له‌ هه‌موو که‌س زیاتر ده‌زانئ. به‌وه‌یه که‌ ده‌گاته ئەو نادیاریه! ئەمه‌ش خه‌لاته‌که‌یه‌تی چونکو پیشتر به‌ به‌رده‌وامی له‌ هه‌موو که‌س زیاتر ناخی خوئی به‌ ده‌وله‌مندی چه‌کدارکردوه. ئەو ده‌گا به‌و نادیاریه، هه‌رچه‌نده به‌وه له‌ کوتاییدا ده‌بی به‌ دیوانه که‌ له‌ رامانه‌کانی خودی خوئی تیناگا، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا تیایدا ژیاوه! وا دانی که‌ ئەو به‌ بازدانیک به‌ شوین نه‌بیستراوه و نه‌بیزاوه‌که‌دا پیشکه‌وتنی به‌ده‌ست هیناوه: هه‌ندی له‌ کارگه‌ره سامناکه‌کان ئەوه‌نده له‌و ئاسۆیه نزیک ده‌بنه‌وه که‌ خودی خوئی له‌ویدا کوژراوه. «{رامبو. ۲۰۰۷: ۲۱}، هه‌ر ئەمه‌ش بووه‌ته هۆی زویربوونی پلاتۆن و وایلیکرد، که‌ له‌ بیردۆزی لاساییکردنه‌وه، شاعیران به‌ لاساییکار دابنیت و به‌ سه‌لیشویینه‌ری خه‌لک مه‌حکوومیان بکات، چونکه‌ گرینگیدانی شاعیران به‌ ده‌روون و خود، ئاکامی باشی لیناکه‌وێته‌وه. سه‌رباری ئەمه «شاعیر ده‌ستووریکی خراپ بو‌ خه‌لکی داده‌نیت، چونکه‌ راستی ده‌رناخت» {ئه‌فلاتۆن. ۲۰۰۹: ۳۳۳-۳۳۴}. به‌لام رامبو، شاعیر به‌ ئاگردز ناس ده‌کات، چون هه‌ر ئەوه ده‌توانیت مه‌شخه‌ل به‌ده‌سته‌وه بگریت، له‌ نه‌ریت و فۆرمی باو غه‌یانته‌ بکات. ئەمه‌ش قه‌ده‌ری شاعیره، شاعیریش نه‌فره‌تلیکراوه و سترانی ئەو؛ «من سه‌ر به‌ ره‌گه‌زیکم، گۆرانی له‌نیو ئەشکه‌نجه‌دا ده‌چرئ» {ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸: ۳۲} یه، شاعیر ره‌گه‌زیک‌یی له‌ده‌ست ده‌رچوه، نه‌ مرۆقیکی ئارام و له‌سه‌رخۆیه، نه‌ دلگیر و سینبووریبه‌خشیشه. ئەگه‌ر مه‌یلیداری بکات؛ ده‌رووخینی، ئەگه‌ر ململانیش بیکات؛ ده‌سازینی. هه‌ر ئەم دووانه‌ییبه‌ش بوونه‌ته جیگه‌ی رقلیه‌لگرتنه‌وه‌ی خوداگان له‌م مرۆف/شاعیره‌ی، که‌ دوا‌ی پرسیاریک ده‌که‌وێت که‌ ده‌نیوشیدا

دهژیت: «ئایا له سهر ئه م زهوییه به پینی پیویست نه فره تلیکراوین؟
{ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸؛ ۶۵}.

ترسی پلاتون له وهها مه یلیکی گه شه سه هندوو بو وینرانکاری
بوو له لای شاعیر، که له دوا به شی کوماردا، شاعیران ترۆ دهکات،
چون شاعیران چاکه کار، وابهسته به یاسا و فیرکار نین و تاعوون
بلاوده که نه وه. به لای. شاعیران له ئاست کومه لگه که مته رخه من و
گرینگی به خودی خوی ده دات و پاکژی ده کاته وه. ئه مش واده کات
شاعیر ئاژاوه گپ بیت و دهمبه دمه له گه ل خودا کانیش بکات.

بویه شه خودبوون له شاعیر داده مالیت و تاک وابهسته به ده ولت
و کومه لگه ده کات، ئه وجا ده بی شاعیر وهک هه مرۆفیکی دیکه،
خزمه تکاری ده ستوور و یاساکانی ده ولت بیت، تا داوینگیر
به کوماره که ی پلاتون بیت؛ ملکه چی هه ر شتیکیش بیت، که
له دهره نجامی یاسا و بنه ماکانی ده ولت و ژیان دیته کایه وه،
«ژیان وهکو زار فریدانه و ده بیت رازی بین به وهی رووده دات»
{ئه فلادتون. ۲۰۰۹؛ ۳۳۳} ئه مه ش به رگیکه، که تاک تینیدا له ئارامی
خویدا نابیت، به لکو له ئارامی کومه لدا ده بیت. رازیبوون به وهی
که رووده دات، ریک شاعیر به پیچه وانه که ی ئه مه یه. که سیکی
نارازی، بیزه وه ر و نه فره تلیکراوه.

«شاعیر به دهر برینیکی تر خوی ئاگردزکی راسته قینه یه» {رامبو.
۲۰۰۷؛ ۲۲} به ریکه وه بوون؛ سه رکنیشیی و مه یلخوازیانه ی رامبویه
بو دزینی ئاگر و جاریکی تر له گوړنانه وهی که شیکی ئارامه بو
چه که ره کردنی هه ر ئایدیۆلۆژیایه کی دۆگما. شاعیر ده بیت جاریکی
تر پرۆمیسۆس ئاسا گیزنه بو له دایکبوونه وه یه کی سه رانسهریی
نوی له دنیا بگنریت. پرۆمیسۆس ئیستا له شاعیریکی زیته له ی
مه یلکرده بو شاعیربوون و پیشره و خوازی، سیزیف ئاسا خوی
له ژیر باری ژیانیکی پر ماندوو بوون و دانه سه کنین ده بینیته وه،
بو دۆزینه وهی ئاگر، که شیعره/ریکردنه، ریکردنیش به نیو
خۆکوژیدایه.

رامبو ده یه وی په یامی هه ره سه هیتانی ئه ده ب لیدات و جار بو
پیشره و خوازی له ئه ده بدا دات و بلیت؛ که دوا ی گریک ئه گه ر

مرؤف خهونی نهبوویت، ئهوه کاتی له خه و رابوونهوهیه و دهبی خهون بوخوی چیبکات، دهیهویت بلیت: گهرهکه مرؤف مهیل و خهونیک به پرؤمیسۆسهکهی ناخی خوی بداتهوه و ههنگاو بهاوژیژیت بو شاعیربوون، چونکه شاعیر ریگهیهکی دژوار و سهختی له بهردهمدایه، ههروهک «پرؤمیسۆس» یش دهبیته جهرگوهناو له پیناو مهرام و خهونهکهیدا بدات و باوک/کۆمهلگه لهو داگیرکارییه و کهپتکردنهی مرؤفهکان ئاگا بهینیتتهوه و له تهخت بهینیتته خوارهوه، چونکه «شاعیره نوینهرایهتی ههموو مرؤفایهتی دهکا، بگره ئازلهکانیش» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۲}.

زمانی شاعیر له روانگهی رامبووه دهبیته «له ناخهوه بو ناخ بی، ههموو شتیک لهخو بگری، بون، دهنگ، رهنگ، ههر هزریک و بهوی ترا بچهقیته لهگهله خوی رایچی بکات.» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۲} چونکه ئهوه وادهکات «ئهو نادیاریه گهمارو بدات که له سهردهمی ئهوادا خهرمانهیهکی له ناخی جیهانیدا فهراههه کردووه.» {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۲۲} دینامیتی مرؤف زمانه. چونکه لهریگهی زمانهوه شهیتانی نوئ سهردهمهکانمان بو کۆپله دهکهن. ئهوجا ئهوه زمانه ههر نووسین نییه، کرداره، پیتته، دهنگه، ئاوازه و رۆیشتنه،...

رامبو بو لهمهوه دوا- وادهنواریته هونهر؛ که دهبیته ئهرکیکی ههبیته و ئهوه ئهرکەش کاریک دروستی دهکات، وهک خوی دهلیته، که پیشتر کردارهکه کراوه. واته:

شاعیرهدهبیته کردار بکات.

هونهر دهبیته ئهرکیکی ههبیته.

بهو واتایه شاعیر کردار دهکات، بو ئهوهی نوینهرایهتی بکات، بهمهش ئهدهبیاتی نوئ دهست پیدهکات، که خودی شاعیر دهخاته بهردهم کاریکی سپهنتهی گهوره و هونهریش/شاعر ئهرکیکی گهوره دهخاتهوه.

ههروهها رامبو باس له ئهدهبیاتی ژنان دهکات، که دواي ئهوهی چهوساندنهوهی ژن لهلای پیاو کۆتا دیت، ئهوه ژنانی شاعیریش دروست دهبن و نوینهرایهتی مرؤف دهگره ئهستو.

ئەو ناديارىيىيە، كە رامبۇ شاعيران(نير)ى بۇ وئىل و سەرگەردان دەكات، كە گەمارۆى بدەن، ئەو ە ژنانىش بۇ ئەم ناديارىيىيە و ئەو دىوى دياردەكان، سورپگووم دەكات، ژنانىش خەونى خۆيان و جوانىيى خۆيان ەهە، كە جياوازه لە ەى پياو، ئەو كارىكى پىر شكۆ دەكەن و مروفايەتتى كەلكى لىئوهدەگرىت. گەرەكە بگوترىت لەم نامەيەدا ژنىش دەبىت بە پوانىوان.

شاعىر لەم نامەيەدا شاعىرى ەوالە مەترسى و ئايدىا خەتەرناكەكانە. ئەگەر نەتوانىن بە رەھايى ئەو ە بلئىن، كە شاعىر شەرە و نەخۆشىيىيەكى بەرترسە؛ ئەو ە بە ئەرخەيانىيىيەو، ەاوتاكەى دەلئىن؛ شاعىر بكوژ و نەگىراو.

رامبۇ ەەر خۆى نمونەيەكە لەمە، ئاخۇ ئەگەر تەمەنكورتىيى رىگەى لىئەگرتبووايە، دەبوو چ ەوالىكى ترى لە كوچ، بەرىگەو ەبوون و ژيانى سەرگەردانى، بەوھىمىي خۆى، بۇ بەجىھىشتباين و چۆن ەرچەرخانىكى ترى لە فەرەنسادا دەھىتايە كايەو، كە ئىمەى رۆژھەلاتىي ئىستا شتىكمان لىي دەزانى. بەلام بەھەمە ەال. خەونەكانىشى بە نەنىيى ماونەو ە بوونە ەوى سروس بۇ نووسەران. بەلى دووانەى بەرىگەو ەبوو و بەدبەختىي(۲) خوداى رامبۇ و شاعىرە، ەكچۆن ئەو بە نەفرەتى مندالىيشى گۆرىكى بۇ كۆنىنە پىشووختە سازاند و «و ەك شەيتان سەرکەوتوو بوو لەو ەى كەوا لەخۆى بكات لە ئاسمان دەربكرىت» {ەنرى مىلەر. ۲۰۰۰؛ ۵۱} ئەو ە دوو ەمىشان، ەمىشە لە دەمى جەلجەلووتدایە، پارا و خەلەفاو، مەىلى گىچەلنەو ەيە و خەندەى نابەدە.

رامبۇ خۆى لە شىعر و ژيانى خۆيدا ەموو ئەمانەى بە كەردەى كەردن، كە لەم نامەيەدا ەلقوولاو ە ەلەقوولئىت. بۇيەشە خويندەنەو ەى؛ يەكراست تەزوو، مووچرك بە لەش و جەرگدا دىنىت و پىمىلت دەكات، لە كاتىكدا خۆى و شىعرى ەرچەند تىرامىنىت ەەر بەرزەفرتەر و دەستپىزانەگەيشتووتر دەبن. ئەمە لە بەردەم ەموو پوانىوانىكى تردا، بەراست دەگەرىت.

لهم سۆنگه‌یه‌وه ئیمه چۆن گونجاویی، هاوڕووانین ده‌بین له‌گه‌ل رامبو، که ناتەبا و دژە بە هەر چ ریگه‌یه‌ک، که خۆت هاوسۆزی شیعری و شاعیری به‌ربار(۳) بوویش بیت!

ره‌نگه هەر ئەم مه‌ترسییه‌ش، ئەم ته‌حه‌ددایه‌ش بی‌ت، که له خۆیندنه‌وه‌ی لی‌مان ده‌کات و دواچار منی تووش به‌گه‌رانه‌وه بو دووباره دارشته‌وه‌ی ئەم نووسینه کرده‌وه. رامبو چه‌ند فریوکارانه بی‌ت له وشه و زماندا، به‌همان راده‌ش، جادووکاره و خۆیمان به نامۆ بو دهنوینیت. بۆیه پۆل فی‌رلین یی‌ژی ئه‌و «خۆی نه‌فره‌تی له زاتی خۆی کردووه. ئەو شاعیره نه‌فره‌تلی‌کراوه!» [پۆل فی‌رلین. ۲۰۱۷؛ ۲۳۲]. به‌لێ. رامبو زیاد له‌هەر نووسه‌ریک به‌رتسه. مه‌ترسییه‌که ده‌بی به‌ر له خۆیندنه‌وه‌ی بیری لی‌بکریته‌وه، ئەوه نییه ژیان و شیعری چۆن فی‌رلین ناکام ده‌کات و له‌نیوان هاوسه‌ر و رامبو، مه‌ترسییه‌که خۆی پی‌هه‌له‌به‌ژیری‌ت! ئەو به‌رانبه‌ر به هه‌موو ئەمانه تاوانباریکه، که دادگه‌ نایگریته خۆی، چجای ئەوه‌ی شوینیکی مه‌یسه‌ر بی‌ت له شاره‌که‌ی پلاتۆن. پرسیار لی‌رده‌ا ئەوه‌یه ئاخۆ له‌نیو ئیمه‌دا، وه‌ها تاوانباریک خۆی ناساندووه، هاو‌نیشین بووه، یان ئاماده‌ی تی‌دایه خۆی بی‌زه‌وه‌ر و تاوانبار بکات و بو خۆشییه له‌ده‌ستچوو‌ه‌کانی خۆی، خۆزگه به‌داخیان نه‌بی‌ت؟ ئاخۆ ئەو رووچه له خۆماندا ده‌رسکینین، که رامبو خۆی له‌به‌ر بای تاوان هیشک ده‌کاته‌وه؟ (٤) به‌و پی‌یه‌ی رامبو بو چاوی کو‌گه‌ل، خه‌نده و نووقلانه‌ی پینیه. نه شادیبه‌خشه و نه په‌یامی خۆشبه‌ختی‌شی به‌ره‌و وی‌رانیینه‌بردنی به‌های کو‌ن، بنه‌ماکانی وی‌ژه و هونه‌ره. هەر بۆیه‌ش رامان له چاوه زیته‌کانی بو رووانینی له شیعەر/وی‌ژه و هونه‌ردا، مه‌ترسی ده‌بینین نه‌ک پشوو، خه‌نینه و بیندان. ئەو چاوه زی‌تانه‌ی، که هه‌مان چاوه پرخه‌ون و جادوویییه‌که‌ی پرۆمیسۆس بو، که وای له هه‌رقه‌ل کرد سه‌رکیشیی بکات و پرۆمیسۆس له چاره‌نووسی سزادان رزگار بکات، لی‌ فریادپه‌رسی رامبو کئ بوو؟ مه‌گه‌ر هه‌مان ئەو شه‌یتانه نه‌فره‌تلی‌کراوه خودسازینراوه‌ی ناوه‌وه‌ی رامبو نه‌بوو، که توانی چاوی زیتی ده‌ باره‌گه‌ی خوداش به‌ری‌ت!

ئەمە بەو مانایەى رامبۆ شتیک ناخاتە سەر شتیکى تر، تا لىى زیاد بکات، -ئەوہى کۆگەل دلخۆش دەکات- بەلکو خۆى پوانىوانىکە، کە ھەمىشە پىسەکە دەکاتەوہ بە خورىى و تەواف بەدەورى خۆيدا دەکات. بۆيە مەيلى رامبۆ چەواشەکارانە نىيە، بەلکو خەرمانەيىيە.

رامبۆى زەقەرمرۆف و نىتشیەى پوانىوان

رامبۆ لە ۱۸۷۳ وەرزیک لە دۆزەخ تەواو دەکات، ھاوکات نىتشیە کۆتا بەشى «ئاوا ئاخافت زەردەشت» لە ۱۸۸۳ بە دووماھىي دەگەيەنىت، لەنىو ئەم دوو نووسەرەدا مەودايەک ھەيە، کە نىتشیە پوانىوانى خەرمانەيىيە و رامبۆش زەقەر مرۆقى بەوہخت ژياو(۵). کە ھەر يەکەيان يەکیکی تر بە مەودای دە سال نىوانيان، بۆ لەدايکبونەوہى زەويى؛ بەلام بە گەرانەوہى ھەمىشەيىيەوہ، گىژنە دەگىرن. رامبۆ ئەويتىرى نىتشیەيە و بە پىچەوانەشەوہ. «من دەيەوئ ئەوى تر ئاويتە بکات (لەگەل خۆيدا پىناسەى بکا)، ئەمەش بەريگەى ئەوہى کە ئەو کەسە بکاتە تىشتیک بۆ خۆى يان وەک تىشتیک ئەو بخوينتەوہ، يانىش ئەو منە دەيەوئ لە ئەويتىردا خودى -منىکی تر بدۆزیتەوہ. {چەند نووسەريک، ۲۰۱۰؛ ۱۸} ئەوہ ئەم «من کەسىکی ترم» {رامبۆ. ۲۰۰۷؛ ۲۰} ھەيە، کە رامبۆ لە نامەکەدا(۶) باسى دەکات، کە لە پىوہنديدايە لەگەلى، دەکرى ھەردووکیان ئالوگۆر بە جيگەکەيان بکەن. ئەو بۆ من دەيىت بە من و بە پىچەوانەشەوہ، بە مانايەکی تر، خود جيگەى من بگريتەوہ و منيش جيگەى خود. ھەلبەت ئەو خودە بينينى خودى منە لە ئەوى تر، فىزىلین ئەويتىرى رامبۆيە. ئانکيدۆش ئەويتىرە بۆ گىلگامىش.

ئوکتافيۆ پاز يىژى: «مەزنایەتیی شاعیرە گەورەکان، ھەمىشە تازەگەرييان، توانستيان لەوہدايە، کە دەبن بە کەسانى تر بى ئەوہى بشزانن کە خۆيانن.» {چەند نووسەريک. ۲۰۱۰؛ ۸۷}.

نيوہى دووہمى ئەو سەتەيە بە نەفرەت لە خوداکانەوہ گەمارۆ

درابوو. ئەى وانىيه؟ رامبو له نيو ژيانى خويدا ئيمهى به خو سوورگوم كرد. ئەو سهفهرى كرد و بهمهش ديوى نه فرهتى خوئ له گه له خوئ برد و ئاشناى بيابانى كرد، «ئازاترين كرده ئەوهيه، ئەم كيشوهره جيبهيلم، چونكه شيتى دهخولتهوه تا ئەم كه ساسه بكاته بارمته. {رامبو. ۲۰۰۷؛ ۳۳} ئەگەر ئەم سهفهر و بهرپيگاوهبوونه نهبووايه، ئەم نه فرهتى شيتيگرتهوهيه، به شيتييهكى كوشنده، له هه مان سالى مه رگى خودى رامبو، خوئ ماره بري نيتشه نه ده كرد؟

به لى. «مروڤ شتيكه و ده بى به سه رى زال بى» { فرديريش نيچه. ۱۳۹۵؛ ۲۱}. رامبو به رووكرده سارا و نيتشهش كه شيتى مه گيرانى ده كرد، ده سال، له گه له خوئ هيشتهوه و به سه ر غروورى خودايانهى زيوس، ئاوابوو.

بوچى ئەم گوتهيهى نيتشه «مروڤ ده بى باستر و شه رانتر بيته وه» { فرديريش نيچه. ۱۳۹۵؛ ۳۰۹} كاركردهى رامبو مان به ئەمه كه وه بو رامبوون ده خه ملينى، به لام ئەم تيگه رانه وهيهى شه رهنگيزبوونه / نه فره تليكراوييه بوچى؟ رامبو بوچى ريك به سه ر ويژه و هونه ردا ئەمه دهكات؟ ئەم روو حاويزانوونه چيه له نيو انيان؟ ئەوانه مندالى يهك پزدانن. واته يهك سه ردهم؛ بو هه موو سه ردهمى.

ده بى ئەم قانهيهى ئەوين به ژيان فيربين: خوشى خو له ميش نيه تيدا زيندوو بيته وه. جوانى ئاكامگيرييه، تاله (۷) و مشتومالكردنيشى چيژه. ده ستره گه يشتن به چيژيش مروڤ / شاعير وه زايه له ناخات، چونكه شاعير شه يتانكه، له چاره نووسى به نه مريبوونى خوداوهندان، قووچ بووه ته وه. بويه كاك له پرسیاره كهى شاعير ئەوه ده بيت؛ ئاخو شيعر بيرچووه ته وه، ئەگەر بيرچووه ته وه ده بى بيربكرته وه؟

كاتيك له كوتايى نامه كه نيزيك ده بينه وه، رامبو ده ستنيشاني هه نديك له روانوانانمان بو دهكات، «رومانتيكى تازە به

پله‌یه‌کی بالای روانینوانه» {رامبو، ۲۰۰۷؛ ۲۴}. ویجا بۆدلیر له ریزی هه‌ره پیشه‌وه‌ی روانینوانه‌کان دادنه‌یت و به خودایه‌کی راسته‌قینه و دانسقه‌ی ده‌زانیت. له پاراناسییه‌کانیش دوو شاعیر به روانینوان ده‌ستنیشان ده‌کات، ئه‌لییرت میرات و پاول قئیرلینن، هه‌روه‌ها چه‌ندانی تر له ژن و پیاوان ناو ده‌هینیت و بۆ رامبو که‌سیکی ترن، چونکه کاریگه‌رییان به‌سه‌ردا جیه‌هیشتوو، هه‌ر ئه‌مه‌ش وایله‌ده‌کات له کۆتایی خسته‌پرووی روانینوانه‌کان، که کۆتایی نامه‌که‌یشه بیژییت «که‌واته من بۆ ئه‌وه کارده‌که‌م تا‌کو خۆم بکه‌م به‌م روانینوانه». {رامبو، ۲۰۰۷؛ ۲۵} ئه‌و روانینوانه‌ی، که ده‌بییت: شاره‌زایی به‌ده‌سته‌هینانی سه‌باره‌ت به‌ خود هه‌بییت. روانینوان بییت. روانینوانی ئه‌ودیه‌و بییت. که‌سیکی تر بییت. پرۆمیسۆس بییت. نوینه‌رایه‌تی بکات. نادیاریی گه‌مارۆ بدات. هه‌ست به‌ به‌رپرسیاریه‌تی بکات و کردار پیشکه‌ش بکات - که ئه‌رک خسته‌پالی هونه‌ره‌- قوربانیب‌دات... که یه‌کیک له قوربانیدانه‌کانی رامبو، که له سه‌ره‌مه‌رگیشدا ده‌یگوته‌وه ئه‌وه بوو که: «ئایه‌ مروّف خۆی ب‌خه‌سینی چاکترین ریگه‌ نییه‌ بۆ خۆریسوکردن» ((هنری میله‌ر. ۲۰۰۰؛ ۶۹} رامبو بۆ ئاگره‌که‌ و نوینه‌رایه‌تی قوربانیی، گه‌وره‌ترین قوربانیی دا، که نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌ی کرد، به‌لکو به‌ کردار هه‌ر هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌کردن، که ده‌یگوتن.

به‌لێ. ده‌بی شاعیر به‌ وه‌خت بژییت و به‌ وه‌ختیش بمرییت. (۸)

کۆتاییی

میترگه‌سۆر، شاره‌دی پیران

... ۲۰۱۹/۲/۹

به راویزه کان:

۱. به کورتی ئازادیی ئازاد ئه وهیه که: نابیت ئه وه له مروّف بستنریته وه، که پیوسته ئه وه شته بکات، که خوی دهیه ویت. خوینهر ده توانیت بو پهرتووکى «نامهکانی روانینونیک و مهرگ» بگه رپته وه، که له کوتاییی ئه م پهرتووکه دا، وتاریکی وه رگپر دراو هیه، ده توانیت سوودی لیوه ر بگریت.

۲. «به دبه ختی خودای من بو.» {ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸؛ ۲۴}.

ب بهربار: ۱- ئارام. ۲- ئه وه که سهی له لای «دیوانه» کان جزیه نه دات، پییده گوتریت بهربار. فلانه که سه بهربار بووه. لیته دا وهک هه لگه پاره، سه رپیچیکار و لادهر له وشه که روانراوه.

۴. «به بای تاوان خوم هیشکرده وه.» {ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸؛ ۲۴}.

۵. «به وهخت بمره.» {نیچه. ۱۳۹۵؛ ۸۷}.

ه «من که سیکى تره.» رامبو له نامه ی «بو پاول دیمینی و جورج ئیزامبار» به کاری هیناوه.

۷. «ئیوارهیه کیان جوانیم له سه ره ئه ژنو دانا. - بینیم تال بو- جنیوم پیی دا.» {ئارتویر رامبو. ۲۰۱۸؛ ۲۳}.

۸. «به وهخت بمره.» {نیچه. ۱۳۹۵؛ ۸۷}.

سه رچاوه کان:

۱. ئارتور رامبو. نامهکانی روانینونیک و مهرگ، و: هه ندرین. چ ۱، چاپخانه: وهزاره تی پۆشنییری، هه ولیر ۲۰۰۷. لینکی نامهکانی روانینونیک و مهرگ:

http://www.dengekan.com/doc/htb_9/2007/handren10.htm

۲. ئارتویر رامبو. وه رزیک له دۆزه خ و دره وشانه وه، و: ئه حمه دی مه لا. چ ۳، چاپخانه: تاران- بلاوکاری ناوه ندی غه زه لنووس، سلیمانی ۲۰۱۸.

۳. پۆل فیترین. شاعیره نه فره تلیکراوه کان. و: به یان سه لمان. گوڤاری شیعر. ژ: ۵، سلیمانی ۲۰۱۷.

ان چەند نووسەریک. وەرگیڕانی ڕووخساری ئەوانیتر، و:
هەندرین. چ، ۱، چاپخانە: شقان؛ بەرپۆەبەریتی خانەیی وەرگیڕان،
سلیمانیی ۲۰۱۰.

۵. فریدریش نیچە. وەها ئاخافت زەرەشت، و: هادی
محەممەدی، چ، ۱، چاپخانە: کانی کتیب، سنە ۱۳۹۵.
۶. ئەفلاتۆن. کۆمار، و: محەممەد کەمال. چ، ۱، چاپخانە:
سەردەم، سلیمانیی ۲۰۰۹.

۰۰. هنری میلەر. رامبو و زەمانی پیاو کوژان، و: غفور سالح
عەبدوللا. چاپخانە: سەردەم، سلیمانیی ۲۰۰۰.

۸. هۆراس. هونەری شیعر، و: حەمید عەزیز. چ: ۲، چاپخانە:
چوارچرا، سلیمانیی ۲۰۰۵.